

Дідуньо Петсон та
кіт Фіндус живуть у невеликому червоному будиночку.
Довкола їхньої садиби простягаються луки й поля.

Фіндус святкує свій день народження тричі на рік, бо страшенно любить свята. І щоразу Петсон пече йому млинцевий торт.

Але саме цього дня Петсон не знайшов борошна, хоч перешукав усюди.
— Це ти з'їв борошно, Фіндусе? — гукнув він з комори.
— Та я ніколи не їм борошна! — обурився Фіндус.
— Тоді я, мабуть, сам його з'їв, — промимрив дідунь. — Що ж, треба сідати на велосипед і їхати до крамниці по борошно.

Коли Петсон збирався сісти на велосипед, то побачив, що заднє колесо спущене.
— Це ти прокусив колесо, Фіндусе? — спересердя мовив дідуньо.
— Та я ніколи не прокушую коліс, — відповів Фіндус.
— Тоді я, мабуть, сам його прокусив, — промимрив дідуньо. — Треба знайти в столярні інструменти й залатати дірку.

Та ба — ключа до столярні ніде не було.

— Фіндусе, це часом не ти загубив ключ?

— Та я ніколи не гублю ключів, — образився Фіндус.

— Тоді я, мабуть, сам його загубив, — промимрив дідунь. Фіндус зазирнув у колодязь:

— Глянь, он де лежить твій ключ! На самім дні! Але як його звідти дістати?

— Нам знадобиться
довга тичка, — сказав
Петсон.

І вони заходилися
шукати довгу тичку.
Аж тут дідуньо згадав,
що в нього на горищі
лежить вудка.

— Тепер мені
потрібна драбина,
але як її взяти, коли
там стоїть злющий-
презлющий сусідів
бик?

